

II
144

~ Pastorella ~

Tenor sol i orgue

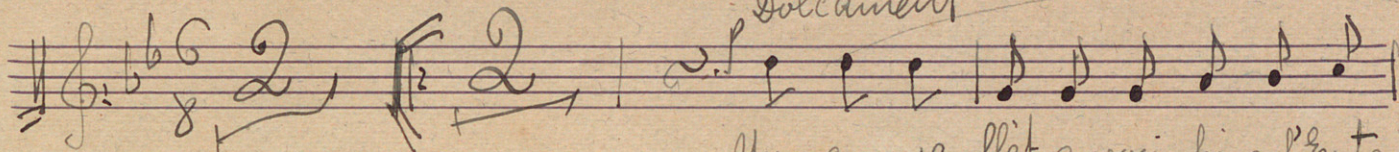
Antoine Perlema

Civitat = 13 = XII - 1919.

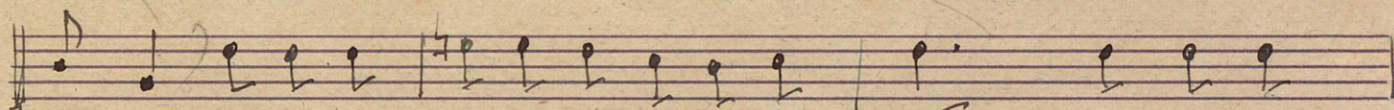
A. Pérez

Pastorella

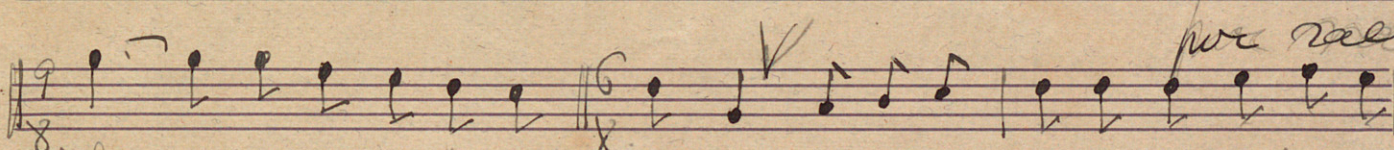
Dolcemente



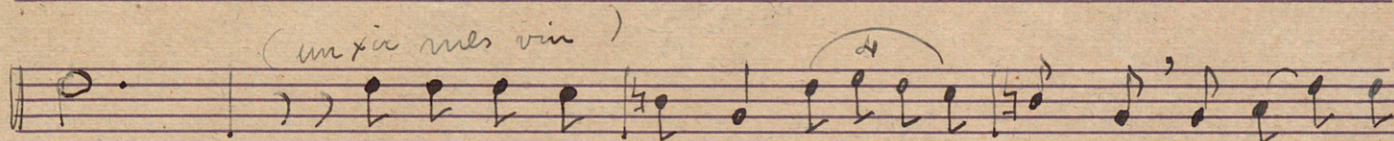
Un a-mpe-llét a-rii-ba a l'Es-ta.
Lo pas-to-ret que ha per-du-da l'o-
sen-se l'in-fant la ma-re-ta s'a-



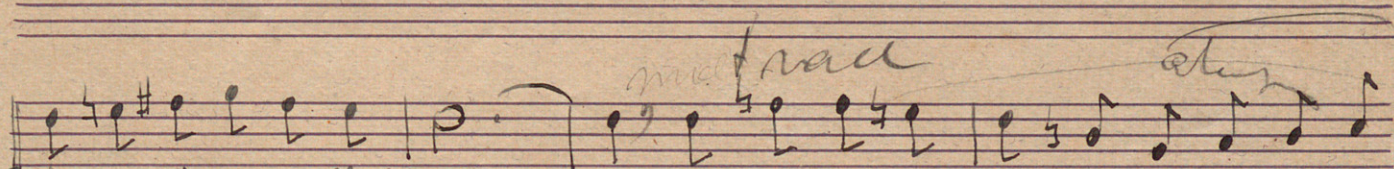
bli-a, tot fant jo-qui nes a-quet de-ma-ti amb tris-tos
ve-lla to-ta la nit l'ha cerca-da plo-rant; es la ma-
myo-ra, qu'es de cor d'angel lo jo-ve pas-tor: quan no l'o-



bels l'o-ve-ble-ta qu'el cri-a fa resso-nar lo bos-cat-ge ve-
myo-ga mes blanca i no-ve-lla que es bro-ta als dol-cos ti-mons del vol
vi-ra, son ull sempre plo-ra i sent ple-gar-se les a-las del



hi Lo cer-ca i lo tro-ba dintre de la Co-va, ju-gant a les
tant. Lo cer-ca i lo tro-ba dintre de la Co-va, be-sant a-mo-
cor Lo cer-ca i lo tro-ba dintre de la Co-va i amb ell tam-bé a-



plan-tes de l'anyell di-ví. Es blanc com la ge-bre, co-rem a do-
ro-sa los peus del In-fant
dora l'Infant Salva-dor.



rar-lo l'In-fant del pes-se-bre.

Tenor

Orgue

pp sempre

Un a nye-llit a rri-bà a l'Es-ta-bli a tot pent jo- guines anquet de ma-
do pas to-ret

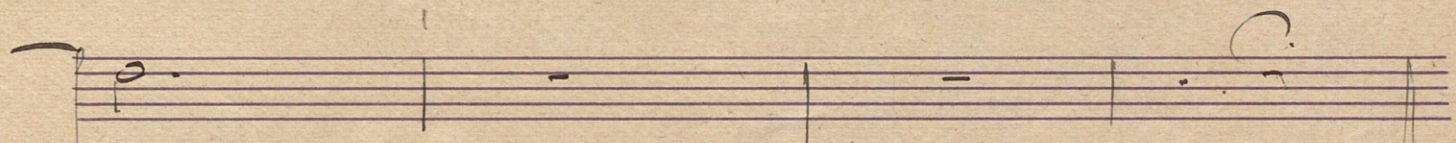
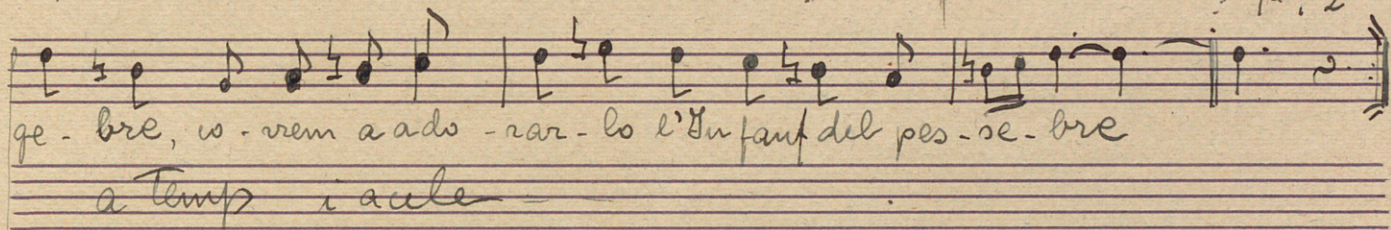
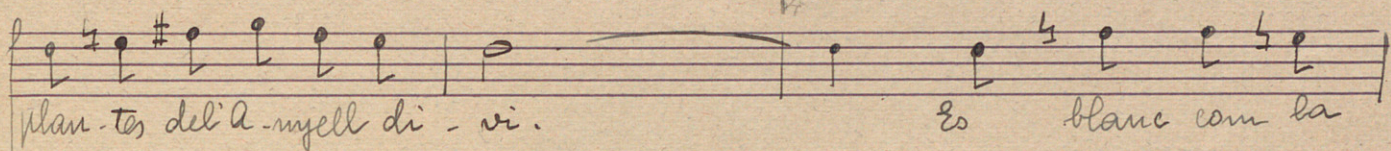
ti amb tris-tos bels l'o-ve lleta qu'el cri-a fa resso-nar lo bos catge ve-

li.

un xic més viu

Lo cer-ca i lo tro-ba dintre de la Co-va, jugant a les

rall



retard i murmur

